

HEBREW A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

1(א). נקניק בדבש / יוסל בירשטיין

בפגישה השנייה כבר ידעתי על הזקן שחזר לביתו, וגם את שמה של הנוסעת שסיפרה לי עליו. יוכבד.

בשתי הפעמים נפגשנו באוטובוס 27, שנוסע הלך-וחזור, בין 'הדסה' עין-כרם לבין הכותל המערבי. בשני המקומות חיפשה יוכבד עזרה: אצל הפרופסור ואצל אלוהים. מהאחרון, אמרה, נחלה לאחרונה אכזבה. 5.

היא סיפרה לי זאת כשישבנו במושב הראשון, והאוטובוס כבר יצא משטח בית-החולים. ב'הדסה' עלינו יחד במעלית, וגם ירדנו יחד, וכשירדנו כבר לא היינו זרים זה לזה. השניות האחדות במעלית, בעלייה ובירידה, משכו בנינו חוטים של היכרות. כשהאוטובוס תפס מהירות במורד, והנוף בחלון פקח עיניים, גילתה לי יוכבד מדוע התאכזבה בדרך של משל ונמשל, שנמשכו לאורך הרחובות הנטקה, הרצל, יפו, עד לכותל. 10.

לו אני הייתי פרופסור, דוקטור לרפואה, והיו מביאים אלי שני חולים, אדם וכלב, והיו מעמידים בפני את הברירה לרפא אחד מהם בלבד - או את הבנאדם או את הכלב - את מי הייתי מעדיף?

יוכבד לא ציפתה ממני לתשובה. הפרופסור האמיתי מ'הדסה' אמר לה שהתשובה מובנת-מאליה. אבל לעומתו, מה עושה אלוהים? הוא עושה צחוק מהצדק שלו. האדם במשל הוא הבעל שלה, והכלב הוא של המכולת מתחת לדירה שלה בקטמונים. הבעל והכלב חלו באותו זמן. הכלב הקיא והבריאה. הבעל שלה הקיא ומת. אחרי מות בעלה נכנס לתמונה הזקן. אחרי הלוויה, בערב, היא לא הפעילה את הטלוויזיה. לא הדליקה את החשמל. 15.

וכשישבה בודדה בחושך, הבחינה בחלון מואר בבניין ממול, וזקן התהלך שם בחדר שלו. היא הזיזה את הכיסא קרוב לחלון וראתה שהאיש מכין לעצמו ארוחת-ערב. מוזג תה. פורס לחם. פורס גם פרוסות נקניק וטובל אותן בדבש. מכל פרוסה התמשכה רצועה של דבש בחזרה אל הצנצנת. היא אף-פעם לא נתקלה בעירוב כזה. כשכיבה הזקן את האור בחדרו, הלכה גם היא לישון. 20.

למחרת בבוקר, כשהכינה לעצמה משהו לאכול, מצאה את עצמה חושבת על הנקניק והדבש, ועל הזקן. היא למדה עליו מבעלת-המכולת, שעלתה אליה לנחם אותה. הזקן היה שכן ותיק בבניין. בזמן האחרון הוא בורח מאנשים שהוא מכיר. כשהוא פוגש ברחוב אדם מוכר שצועד לקראתו, הוא מסתובב מיד ומסתלק. 25.

גם יוכבד ובעלה היו שכנים ותיקים, אבל היא לא זכרה שאי-פעם פגשה את הזקן. כל עוד היה בעלה בחיים, היא גם לא שמה לב לחלון המואר. 30.

היא גם לא שמה לב לרעשים באוטובוס ובחוף. לעצירות ולפקקים בדרך. היא והבעל שלה באו מהשואה. לשניהם לא נשארו לא קרובים ולא בני-קרובים. לא נולדו להם ילדים. נפגשו בדרכם לארץ-ישראל והתחתנו בדרך. בשנים הראשונות עוד עבדו פה-ושם. אחר-כך הפסיקו לעבוד וחיו מהתשלומים החודשיים שקיבלו מגרמניה. היא סבלה מסוכרת ומעודף-משקל, ובעלה מאסטמה. כשנתקף שיעולים, היא הרתיחה מים, והוא שאף את האדים. שמרה במקרר פרוסות של תפוחי-אדמה לא-מבושלים, והיתה מניחה אותן על העורף שלו. לא הזקן ולא החלון לא היו בראש שלהם. 35.

גם בלילה השני טבל הזקן פרוסות נקניק בדבש. כל ימי האבל שלה הוא טבל נקניק בדבש. והמשיך גם אחרי האבל. היא לא עמדה בניסיון. הפיתוי היה חזק מדי. היא קנתה דבש,

40. קנתה נקניק, וחיכתה שיהיה חושך. באותו ערב גם החלון של הזקן נשאר חשוך. התחשק לה לטעום את המאכל, אבל לא טעמה. עבר שבוע והחלון שלו נשאר חשוך. במכולת אמרו לה שהזקן עבר לגור בבית-אבות.

- עימדו על הקשר בין הטקסט לכותרת הסיפור.
- עימדו על המיוחד בפתיחת הסיפור
- דונו בציפיות הקורא לאחר קריאת הקטע הנתון, שהוא תחילת הסיפור.
- עימדו על אמצעים ספרותיים בטקסט.

1(ב). נסח / בן-ציון תומר

אָבִי בְּאֶבֶן אֶת חֲיֵיו חִקֵּק.
 אֲנִי בְּרוּחַ.
 אָבִי רֵהַט בֵּיתוֹ בְּצִבְעַת חֵם וְחוּם וּבְמוֹצָק.
 אֲנִי בְּצִבְעַת כְּפוֹר וּבְרֵהִיטִי נוֹצָה קְלִים מְרוּחַ.

5. אָבִי נָשַׁם עִם אֱלֹהִיו.
 אֲנִי עִם עֵיט.
 אָבִי צָמַח מְרַחוּבִיו.
 אֲנִי אֶפְלוּ לֹא מִבֵּית.

10. אָבִי שָׁתַק. לִבּוֹ הֵלֵם.
 אֲנִי הוֹלֵם. לִבִּי שוֹתֵק.

אָבִי כָּבַר מֵת. מִקֶּדֶשׁ מְעַט לוֹ: אֶבֶן.
 אֲנִי עוֹד חַי וּמִקֶּדֶשׁ בְּרוּחַ.
 מֵהַ יִשְׁרָד עֵת אֲסַעַר פְּתִיבּוֹ?
 בְּנִי אֶת שְׁמִי לֹא יִחַקֵּק עַל לוּחַ.

- על איזו מערכת יחסים מבוסס השיר וכיצד היא מוצגת?
- מיהו הדובר בשיר ומהו המסר העיקרי שלו?
- עימדו על האווירה בשיר.
- עימדו על האמצעים האומנותיים שהמשורר משתמש בהם, לרבות מבנה השיר, והסבירו מה מושג בהם.